

XI.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 84. Ob slovesu apostolskega nuncija H. Pellegrinettija. — 85. † Nadškof dr. Anton Bauer. — 86. XXXIV. svetovni evharistični kongres v Budimpešti. — 87. Delitev višjih redov sv. mašniškega posvečenja. — 88. Duhovniška misijonska zveza. — 89. Enotno pozdravljanje učencev in učenk v ljudskih šolah. — 90. Clani izpraševalnega odbora za usposobljenost veroučiteljskih kandidatov. — 91. Priseljenci, naznanitev župnijskim uradom. — 92. Misijonske zbirke. — 93. Objave. — 94. Slovstvo. — 95. Osebna naznanila.

84.

Ob slovesu apostolskega nuncija monsig. H. Pellegrinettija, ki je postal kardinal.

Takoj ko je Osservatore Romano z dne 18. novembra t. l. objavil veselo novico o imenovanju beograjskega nuncija nadškofa Pellegrinettija kardinalom, mu je lavantinski Ordinarij v svojem imenu ter v imenu duhovščine in vernikov v pismu z dne 20. novembra poslal vdane čestitke. Prezvzišeni gospod nuncij se je za čestitke prisrčno zahvalil v daljšem pismu z dne 24. novembra, št. 20.325, v katerem pravi med drugim:

»*Quindecim anni effluserunt, in quibus apud vos fui, testis et participes vestrorum operum, vestrorum gaudiorum, vestrorum dolorum. Simul viximus, conscii eandem habere fidem, eadem vinciri caritate, ob eandem pugnare causam veritatis et iustitiae in nomine Christi, in unitate Ecclesiae, duce et tutrice Sede Apostolica. Haud modica ex parte vita catholica apud vos incrementum sumpsit: aucta Seminaría, auctus sacerdotum numerus, auctae religiosae domus, fidelium piae sodalitates, paroeciae, ecclesiae, instituta fidei et caritatis: multis in locis frequentior usus Sacramentorum et firmior catholica conscientia . . .*«

»*Memoriam et amorem vestrum vestraeque patriae semper retinebo: confido id et vos, dilectissimos in Christo cooperatores, semper facturos. Gratias ago et habeo maximas vobis et omni clero et populo de omnibus quae pro me fecistis et voluistis.*«

Ko se je Njegova Eminenca Hermenegild Pellegrinetti na potu v Rim v nedeljo, dne 5. decembra, ustavil v Zagrebu, mu je lavantinski Ordinarij tja poslal pismo, v katerem se našemu bivšemu nunciju zahvaljuje za vse, kar je tekem 15 let storil za lavantinsko škofijo, in mu naše zadeve priporoča še v prihodnje.

To se naznanja častiti duhovščini s prošnjo, da isto na primeren način sporoči vernikom.

Vsi se hočemo v hvaležni molitvi spominjati našega bivšega nuncija in prosimo Njegovo Eminenco, naj nam ostane naklonjen še v bodoče, ko bo kot član kardinalskega zbora pomagal svetemu Očetu pri vodstvu Kristusove Cerkve.

† Nadškof dr. Anton Bauer.

Prezvzišeni gospod dr. Anton Bauer, nadškof zagrebški in predsednik škofovskih konferenc, je na vigilijo Brezmadežne, dne 7. decembra 1937, mirno v Gospodu zaspal.

Veliki pokojnik je skozi 26 let vodil zagrebško škofijo, poleg tega je z izredno modrostjo, spretnostjo in ljubeznijo predsedoval konferencam jugoslovanskih škofov ter pogumno in uspešno branil pravice katoliške Cerkve v naši državi.

Rad je prihajal tudi v lavantinsko škofijo, pokopal je dva lavantinska škofa, dr. M. Napotnika in dr. A. Karlina.

Naj božji Odrešenik podeli njegovi duši obilno plačilo za vsa njegova velika dela.

Priporoča se duhovnikom in vernikom v spomin v molitvi, zlasti pri daritvi svete maše.

R. I. P.!

XXXIV. svetovni evharistični kongres v Budimpešti.

Povabilo.

V spominu so še vsem udeležencem nepozabni dnevi škofijskega evharističnega kongresa leta 1934 v Mariboru ter ljubljanskega vsedravnega kongresa v letu 1935, ki so znova utrdili in poglobili v dušah vernega ljudstva vero, upanje in ljubezen do evharističnega Kralja.

Zahvaljen bodi Bog, ki je blagoslovil sklepe evharističnih kongresov v Mariboru in Ljubljani, da postaja presv. Evharistija vsebolj žarišče verske obnove posameznikom, družinam in celim župnijam v škofiji, da z vsakim letom narašča število pogostih sv. obhajil in to zlasti v vrstah doraščajoče mladine obojega spola. Naj bi ta evharistični plamen nikoli ne ugasnil!

Prihodnje leto se vrši po sklepu stalnega odbora mednarodnih evharističnih kongresov in po odobrenju sv. Očeta v prestolici sosednje ogrske države, v B u d i m p e š t i, v dneh od 25. do 29. maja 1938, še vse večje evharistično slavlje, kakor smo ga doživeli v Ljubljani in Mariboru, namreč 34. svetovni evharistični kongres, ki bo združil na stotisoče vernikov iz vseh delov sveta k skupnemu počeščenju Jezusa v sv. Hostiji.

Kar se je vršil leta 1912 na Dunaju 23. svetovni evharistični kongres, še ni bilo tako blizu ozemlja katoliških Slovencev svetovnega evharističnega kongresa, kakor bo v letu 1938. v Budimpešti. Predzadnji svetovni evhar. kongres je bil leta 1934 v argentinskem glavnem mestu Buenos-Aires, zadnji na oddaljenih otokih Filipinih v Tihem oceanu leta 1936. Zato bo tokrat omogočena udeležba tudi katoliškim Slovencem v večjem številu, ne da bi izgubili dosti časa ali imeli prevelikih stroškov.

Osrednje vodstvo kongresa v Budimpešti, ki vabi vse katoliške narodnosti in države sveta s posebnimi vabili na mednarodno evharistično slavlje v ogrsko prestolico, je s prisrčnim pismom, naslovljenim na jugoslovanski episkopat, povabilo katoličane kraljevine Jugoslavije k udeležbi. V tem povabilu se izrecno povdarja, da je nameravani kongres izključno verska prireditev brez vsake kakršnekoli politične ali narodnostne primesi. Saj si je pripravljalni odbor v Budimpešti izbral za svoje geslo rek sv. Avgušтина: Sv. Evharistija — vez ljubezni, da s tem povdari spravljivo moč presv. Evharistije med razprtimi narodi sveta.

Na tem kongresu bodeta dodeljeni Slovencem in Hrvatom posebni cerkvi za službo božjo v domačem jeziku; za Hrvate kapucinska cerkev; za Slovence cerkev v bolnici sv. Elizabete. Obe cerkvi sta v Budimu, v isti ulici, druga blizu druge, neposredno ob desni obali Donave, v bližini znanega mosta »na verigah«. V sredi med obema cerkvama je velika dvorana Budadi Vigado, ki je določena Slovencem in Hrvatom za zborovanja. V bližini teh cerkva bodo nastanjeni Slovenci in Hrvati in bodo od tu najlažje prisostvovali ponočni evharistični procesiji, s čolni po Donavi, ki je predvidena na praznik Kristusovega Vnebohoda, dne 26. maja 1938, ponoči.

V pismu, ki ga je naslovil predsednik pripravjalnega odbora v Budimpešti na škofa lavantinskega dne 10. novembra 1937, se naglaša, da je posebni namen budimpeštanskega kongresa: mednarodno organiziranemu brezbožništvu postaviti nasproti jez skupne molitve, podprte z združenim zadoščevanjem vseh narodov sveta za žalitve evharističnega Boga. Ta molitev bo glasno odjeknila po vsem svetu in prodrla do božjega prestola!

Iz tega namena se madjarski katoličani že od maja letošnjega leta duhovno obnavljajo v misijonih in duhovnih vajah, opravljajo zadostilne pobožnosti in darujejo mnogovrstne žrtve vsakdanjega življenja kot spravo za bogokletna onečaščenja Kristusa v presv. Evharistiji širom sveta.

Sv. Oče, kateremu so mednarodni evharistični kongresi zelo pri srcu, je podelil vsakemu, ki moli za zveličavni potek svetovnega evharističnega kongresa, vsakokrat odpustek 300 dni; kdor moli vsak dan, dobi vsak mesec popolen odpustek pod navadnimi pogoji.

V veliko veselje mi bo, če se duhovniki in verniki lavantinske škofije v častnem številu odzovejo povabilu na svetovni evharistični kongres v Budimpešti, a prav tako želim, da se ob tem kongresu obnovijo vsepovsod v škofiji sklepi in resolucije izza slovenskih evharističnih kongresov, ter da se znova poživijo evharistično življenje v srcih vernikov, ali se ti udeležijo svetovnega evharističnega kongresa ali ostanejo doma.

Častite gospode dušne pastirje prosim, da opozorijo na primeren

način svoje župljane na ta kongres in povabijo vse, zlasti članstvo cerkvenih in katoliških organizacij k molitvi za zveličavni potek svetovnega kongresa, ki naj že sedaj, zlasti pa v mesecu maju 1938, darujejo svoja sv. obhajila, da bi Bog blagoslovil namene kongresa in privedel vse po framasonstvu in brezbožništvu Cerkvi in veri odtujene katoličane nazaj v »Očetovo hišo, da ne poginejo uboštva in lakote«. Dušni pastirji naj gredo vsem na roko, ki se nameravajo udeležiti tega kongresa.

Zaenkrat se je ustanovil v Mariboru »Pripravljalni odbor za svetovni evharistični kongres v Budimpešti«, ki ima svojo pisarno na Slomškovem trgu 20, stolno župnišče. Dopisi v zadevi udeležbe kongresa v Budimpešti se pa morejo nasloviti tudi na kn.-šk. ordinariat v Mariboru.

V kratkem bodo prejeli župnijski uradi od »Pripravljalnega odbora v Mariboru« ali od »Permanentnega odbora za prirejanje kongresov po Jugoslaviji v Zagrebu« predmetne tiskovine za seznam udeležencev. Vožnja iz Maribora v Budimpešto in nazaj stane 190 din. Vizum bo skupen. Vsota za vizum kakor tudi cena za prehrano in stanovanje se bode kasneje sporočila.

Hvaljen bodi Jezus v najsvetejšem oltarnem zakramentu!

Maribor, dne 16. decembra 1937.

† Ivan Jožef,

škof in apostolski administrator.

87.

Delitev višjih redov sv. mašniškega posvečenja.

Višji redovi, kakor jih našteva kan. 949 cerkvenega zakonika, se bodo delili v letu 1938 z ozirom na določila kanona 978 §§ 1. in 2. v sledečem sporedu:

1. Subdiakon at na drugo nedeljo po Razglašenju Gospodovem, dne 16. januarja 1938, v bogoslovni cerkvi sv. Alojzija. — 2. Diakon at na soboto pred Tiho nedeljo (kan. 1006 § 2.), dne 2. aprila 1938. — 3. Presbiter at na četrto pobinkoštno nedeljo, dne 3. julija 1938. Slednja dva višja redova se bosta delila v mariborski stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika.

Subdiakon at prejmejo dne 16. januarja 1938 naslednji gojenci petega in četrtega letnika lavantinskega kn.-šk. duhovniškega semenišča, ki so zadostili zahtevam kanonov 974—976 ter 993 in nasl.:

Iz V. letnika: Čer g u l j Štefan iz Murske Sobote, D o g š a Dušan iz Središča, F e g u š Alojzij od Sv. Marka nižje Ptuija, G y ö r k ö š Štefan iz Murske Sobote, J e l e n Martin od Sv. Pavla pri Preboldu, K l a n č n i k Ernst iz Vojnika, L a j n š č e k Ludovik iz Murske Sobote, Š k o r j a n c Jožef od Sv. Pavla pri Preboldu in V r h o v š e k Simon od Sv. Jerneja pri Ločah.

Iz IV. letnika: J a k o p i n a Alojzij iz Buč, M i h e l i č Jožef iz Trsta, P i k l Adolf iz Gotovelj, Š m i r m a u l Alojzij iz Jarenine, Š t a n c e r Avguš iz Šmarja pri Jelšah in V e r b n j a k Alojzij iz Polzele.

Dušni pastirji naj v zmislu kan. 998 § 2 »inter missarum sollempnia« razglasijo zgoraj navedene kandidate za subdiakon at na nedeljo po novem letu, dne 2. januarja 1938, s prižnice vernemu ljudstvu. Obenem naj povabijo vernike, da opravljajo molitve za goreče duhovnike; naj pa tudi nihče, ki ima opravičene pomisleke zoper posvetitev naštetih kandidatov za subdiakon at, tega ne prikriva (kan. 999).

Po naročilu lavantinske sinode iz leta 1911 naj dušni pastirji vsakokrat, kadar razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo: »Molitev za novomašnike« ter »Oče naš, Zdrava Marija« (trikrat) in »Čast bodi«, stran 264 Cerkvenega molitvenika. Na dan ordinacije, dne 16. januarja 1938, naj dodajo posamezni duhovniki v dnevni sv. maši k predpisanim oracijam še molitev »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je tretja med »Orationes diversae«. Verniki naj ta dan molijo za duhovnike in duhovniške poklice.

Ko se razglašajo kandidati za subdiakonot, se naj vernikom znova priporoči apostolat molitve in žrtvovanja, nazvan »Duhovniška sobota« (Oglasnik 1935, III., str. 26), ki hoče izprositi od Boga zadostno število duhovniških in redovniških poklicev ter svetniških in gorečih duhovnikov.

Kakor prejšnja leta naj se tudi letos ob tej priliki, zlasti v rojstnih župnijah ordinandov, opozorijo župljani in sorodniki subdiakonov, da ob sedanjih težkih gospodarskih razmerah naj ne silijo novomašnikov k dolgotrajnim izvencerkvenim primicijskim prireditvam. Škofijska sinodalna navodila iz l. 1906, stran 508 nsl., točno določajo, da se mora izvencerkvena slovesnost omejiti samo na dan nove sv. maše ter do večera zaključiti. Priporoča pa se tri ali večdnevna duhovna priprava župnije na novo sv. mašo, ki se naj obhaja z liturgično slovesnostjo v cerkvi.

88.

Duhovniška misijonska zveza.

V letošnjem Oglasniku III, št. 22, in VI, št. 50, so bila objavljena navodila glede članstva UCM.

Nekateri člani so poravnali zaostalo članarino po določenem terminu, ker zaradi slabih gmotnih razmer prej niso mogli. Zato je vodstvo UCM sklenilo, da se smatrajo za člane vsi, katerih zaostala članarina dosepe sem kaj do konca tega leta. Vsi drugi eo ipso prenehajo biti člani.

Ponovno se opozarja, da znaša vsled sklepa Narodnega sveta UCM za Jugoslavijo z dne 8. marca t. l. letna članarina počenši s prihodnjim letom din 12.— Preplačila se uporabijo za misijonsko propagando. Člani bodo dobivali brezplačno četrtletno glasilo UCM: Lux mundi.

Duhovniki, ki niso člani UCM, se vljudno vabijo, da pristopijo.

89.

Enotno pozdravljanje učencev in učenk v ljudskih šolah.

Kr. banska uprava dravske banovine je dne 20. oktobra 1937, IV. No. 18.194/1, poslala semkaj sledečo odredbo:

»Z raznih strani prihajajo želje, naj se uredi vprašanje enotnega pozdravljanja učencev v ljudskih šolah.

Med našim ljudstvom so najbolj razširjeni pozdravi: »Dobro jutro«, »Dober dan«, »Dober večer«, »Lahko noč« in »Zbogom«. Ti pozdravi se lahko smatrajo kot naši narodni pozdravi. Zato je prav, da tudi učiteljstvo v šoli navadi otroke nanje.

Zato odreja kraljevska banska uprava:

Ob prihodu v razred pred začetkom pouka naj pozdravljajo učenci in učenke prisotnega učitelja oziroma učiteljico po dnevnem času s pozdravi: »Dobro jutro«, »Dober dan« in »Dober večer«. Ob začetku posameznih učnih ur ali ob vstopu uradnih oseb v učilnico in ob njihovem odhodu otroci le vstanejo in ne pozdravijo glasno. Po končanem pouku vodi učitelj oziroma učiteljica svoje učence in učenke do vežnih vrat, kjer naj pozdravijo enotno s pozdravom »Zbogom« ali zvečer z »Lahko noč«. Z istimi pozdravi naj odzdravlja tudi učiteljstvo. Veroučitelje in zastopnike cerkvenih oblasti naj otroci pozdravljajo s pozdravom »Hvaljen Jezus«.

Učiteljstvo naj navaja mladino tudi izven šole k dostojnemu pozdravljanju in k lepemu vedenju sploh.

Ker so se nekateri dušni pastirji obrnili na kr. bansko upravo s prošnjo, da se pusti pri šolski mladini tam, kjer je bil doslej v navadi, pozdrav »Hvaljen Jezus«, je ista dne 17. 11. 1937, IV. No. 18.194/2, poslala k zgornji odredbi sledeče pojasnilo:

»Ker je doslej vladala na naših ljudskih šolah glede pozdravljanja učenec in učenk velika neenotnost ter so zaradi tega mnogokje nastala trenja, je kraljevska banska uprava smatrala za potrebno, odrediti enotno pozdravljanje v vseh ljudskih šolah v dravski banovini, kar se je zgodilo z okrožnico IV. No. 18.194/1 z dne 20. oktobra 1937. Ni pa normirala ta okrožnica pozdravljanja otrok izven šole, ter lahko ostane v tem pogledu seveda tudi pri dosedanem pozdravu »Hvaljen Jezus«, kjer je bil za šolarje splošno v navadi.

Prosimo, da o tem po potrebi obvestite čč. duhovščino.

Odredba se daje gg. dušnim pastirjem na znanje.

90.

Člani izpraševalnega odbora za usposobljenost veroučiteljskih kandidatov.

Kr. banska uprava dravske banovine je dne 17. novembra 1937, IV. No. 19.528, semkaj naznanila sledeče:

»Gospod minister prosvete je z odlokom O. N. br. 71.063 z dne 22. oktobra 1937 na osnovi čl. 5. in 6. pravil o opravljanju državnega strokovnega izpita za stalnega veroučitelja ljudske šole O. N. br. 6621/35 odredil za člane izpitnega odbora za usposobljenje veroučiteljskih kandidatov, in sicer:

I.

Za narodni jezik in književnost, narodno zgodovino in zemljepis v krajih naštetih v čl. 2 pravil o polaganju državnega strokovnega izpita za stalnega veroučitelja ljudske šole O. N. br. 6621 iz leta 1935, one profesorje, ki so izpraševalci na dotični učiteljski šoli za iste predmete pri praktičnih učiteljskih izpitih v šolskem letu 1937/38.

II.

Za strokovne teološke predmete, didaktiko verskega pouka in pedagogiko: Na učiteljski šoli v Ljubljani: dr. Zupana Alojza, stolnega kanonika v Ljubljani; dr. Jakliča Franja, profesorja gimnazije v Ljubljani; Zaplotnika Ignacija, veroučitelja v Ljubljani. Za namestnike: dr. Kotnika Jakoba, profesorja v Ljubljani; dr. Vrečarja Ivana, profesorja gimnazije v Ljubljani; Žerjava Ivana, veroučitelja v Ljubljani.

91.

Priseljenci, naznanitev župnijskim uradom.

Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani je semkaj poslala dopis, namenjen vsem občinam, z dne 22. nov. 1937, II. No. 5331/2/37 naslednje vsebine:

»Škofijska ordinarijata v Ljubljani in v Mariboru sta predlagala, da občine osebe, ki se na novo priselijo v občino in so se pri občinah prijave, naznanijo s potrebnimi podatki pristojnim župnijskim uradom.

Škofijska ordinarijata utemeljujeta predlog iz dušnopastirskega stališča potrebe izpopolnitve župnijskih uradnih knjig, kakor tudi iz razlogov potrebe uprave, ker izdajajo župnijski uradi na zahteve raznih uradov družinske pole in druge podatke.

Kraljevska banska uprava priporoča vsem občinam, da vpoštevajo ta predlog in sporočajo pristojnim župnijskim uradom osebne podatke vseh oseb, ki se na novo priselijo v občino in se občini prijavijo v izvrševanje predpisov uredbe o prijavljanju prebivalstva, da bodo mogli župnijski uradi voditi svoje uradne knjige v redu in vsled tega tudi dajati uradom in strankam potrebne listine in podatke.

Glede obveščanja občin o matičnih vpisih v smislu odredb čl. 30. zakona o osebnih imenih se škofijska ordinarijata zajedno naprosita, da župne urade opozorita na te predpise.«

O tem se obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije. Obenem se isti opozarjajo na v zadnjem odstavku gornjega dopisa omenjene predpise in druge tozadevne odredbe, objavljene v škofijskem listu (Oglasnik lav. škofije 1930, šte. III, str. 35—40; in Oglasnik 1937, šte. III, str. 54).

92.

Misijonske zbirke.

Župnijski uradi se opozarjajo, da se prispevki za razne misijonske namene (misijonska nedelja, članarina DŠV, afriški misijoni, božji grob in gostišče v Jeruzalemu, misijoni sploh) knjižijo za leto 1937 in kot taki v morebitnih seznamih objavijo le tedaj, če denar doseme kaj dokonca januarja 1938. Pozneje došli zneski se vpišejo za zbirko leta 1938.

Za pošiljanje gornjih zbirk se morejo uporabiti položnice kn.-šk. lavantinskega konzistorija, ček. rač. št. 10.844, ali misijonske zveze lavantinske duhovščine, ček. rač. št. 13.940.

P. n. gg. dekani naj blagovolijo župnijske zbirke, ki so jim bile doposlane, pravočasno sem nakazati.

93.

Objave.

Silvestrov večer. Glede Silvestrovega večera, ki pade letos na petek, se dušni pastirji opozarjajo na izpregled od posta, objavljen v postni postavi v Oglasniku 1937, II, str. 34, t. III.

Internationale Tagung der Seelsorger der christlichen Arbeiterjugend. 3. in 4. januarja 1938 se vrši na Dunaju duhovniški tečaj, katerega namen je razviden iz zgornjega naslova. Na tem tečaju predava znani voditelj žosistov kanonik Cardijn iz Bruslja. Govorijo še Rudolf Haas, voditelj žosistov v Metz, Franc Picard, voditelj žosistov v Strassburgu, ter več dunajskih voditeljev delavske mladine.

Kdor se želi udeležiti tega tečaja, ki bo brez dvoma zelo podučen, naj se javi ali na tukajšnji urad ali naravnost na naslov: **Jugendreferat des österreichischen Arbeitsbundes, Wien, 8., Laudongasse 16.**

94.

Slovstvo.

Sveto pismo novega zakona (Evangeliji in Apostolska dela) v novi, žepni izdaji. Cena: vsak. 12 din, broš. 8 din; cena je tako nizka, da si more sv. pismo nabaviti vsakdo. Dušni pastirji naj knjigo priporočijo vernikom, zlasti izobražencem.

Indijska knjižnica: **Bengalčki.** Otroške igrice in prizori za misijonske prireditve. (Zvezek 8.)

95.

Osebna naznanila.

Imenovanja. Za dekana je imenovan g. Jožef Krantz, upravitelj dekanije Murška Sobota in župnik v Tišini (1. nov. 1937). Za docenta na bogoslovnem učilišču v Mariboru sta imenovana gg. dr. Maks Držečnik, prefekt v dijaškem semenišču, za biblične vede S. Z. in dr. Anton Trstenjak, spiritual v dij. semenišču, za osnovno bogoslovje (7. okt. 1937). Za honorarnega veroučitelja na drž. realni gimnaziji je imenovan g. Ivan Bombek, prefekt v dij. semenišču (19. okt. 1937).

Umeščen je bil kot župnik v Gotovljah g. Alojz Ocvirk, provizor istotam (3. nov. 1937).

Postavljena sta bila gg.: Martin Stefanciosa, semeniški duhovnik, za prefekta v dij. semenišču (23. okt. 1937) in Ivan Vodeb, kaplan pri Sv. Petru pri Mariboru, za provizorja istotam (26. nov. 1937).

Nastavljen je bil p. Ildefonz Langerholz, frančiškan pri Sv. Trojici v Slov. gor., za kaplana pri Sv. Antonu v Slov. gor. (15. okt. 1937).

Prestavljena sta bila gg. kaplana: Anton Kovačič od Sv. Ruperta nad Laškimi v Teharje in Franc Tomišek iz Teharja na Ljubno (1. dec. 1937).

Bolezenski dopust je dovoljen g. dr. Antonu Jehartu, profesorju bibličnih ved S. Z. na bogoslovnem učilišču v Mariboru (s 1. okt. 1937).

Dopust v svrhu pastirovanja slov. izseljencev v Franciji je dovoljen g. Ivanu Camolin, stolnemu kaplanu in tajniku Prosvetne zveze v Mariboru (s 1. dec. 1937).

Začasno nezasedeno ostane kaplansko mesto pri Sv. Rupertu nad Laškimi.

Umrli so gg.: Pavel Potočnik, lavant. bogoslovec II. letnika, dne 2. nov. 1937 v Mariboru v 23. letu starosti; p. Anton Avbelj, frančiškan-katehet na I. in II. deški ljudski šoli v Mariboru, dne 18. nov. v 49. letu starosti; Franc Murko sen., kaplan v Ljubnem, dne 18. nov. 1937 v 33. letu starosti, pokopan pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju; Anton Tkavc, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Petru pri Mariboru, dne 25. nov. 1937 v 57. letu starosti (umrl v Mariboru, pokopan pri Sv. Petru pri Mariboru); p. Lovrenc Novak, kapucin v Studencih pri Mariboru, dne 11. decembra 1937 (umrl v Ormožu in tam pokopan) v 60. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 17. decembra 1937.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Josip Mirt.
Tiska Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.